

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 310
Simbătă,
22
Februarie,
1992
5 lei

Ministerul Mediului se opune incinerării deșeurilor menajere!

Ministerul Mediului a interzis emiterea acordului pentru construirea celor trei uzine de incinerare a deșeurilor menajere ce trebuiau amplasate la Sibiu, Timișoara și Turnu-Severin!

La aflarea acestei știri senzaționale l-am contactat pe dl. Teodor Calameț, directorul Agenției pentru Supravegherea și Protecția Mediului Sibiu. Domnia sa a certificat această informație și a făcut câteva relevante precizări: „Dl. ministru adjunct se opune categoric construirii unor asemenea uzine, în care 50—60 la sută din deșeurile incinerate să fie aduse din Vest. De ce să fim noi lada de gunoaiă a Europei vestice? De ce să ne poluăm noi mediul și să nu și-l polueze, în continuare, Occidentul?”. Dl. Calameț ne dezvăluie că organismele internaționale urmăresc ajungerea la o fază de protecție a atmosferei, în care fiecare țară să fie autorizată a emite un procent minim de noxe.

De altfel, tratativele autorităților române cu firmele INOR și ROMLUX — PINE PARK (privind construirea uzinelor de incinerat deșuri menajere) au avut girul Comisiei naționale pentru reciclarea deșeurilor, comisie subordonată Ministerului Industriei și nu Ministerului Mediului.

„BIOGAZUL — o șansă mereu pierdută“?! (II)

Din mai multe surse avizate (IPROCHIM S.A. Sibiu, Agenția pentru Supravegherea și Protecția Mediului Sibiu și Forumul Democrat German din Sibiu) deținem informația că anul trecut au fost inițiate demersuri privind construirea, la Sibiu, a unei uzine pentru prelucrarea prin biodegradare a deșeurilor menajere.

Despre ce s-ar putea realiza în acest sens, ca și despre ceea ce s-a întreprins, dar mai ales despre ceea ce nu s-a în-

treprins veți afla citind numerele viitoare ale ziarului nostru.

Sperăm că odată degrevate de greaua răspundere a alegerilor locale, Primăria și Prefectura, prin funcționarii lor, vor putea fi, în sfârșit, abordate. Atunci vom putea afla de ce a fost neglijată tocmai varianta nepoluantă (!!!) a prelucrării prin biodegradare a gunoaielor care sufocă localitățile județului Sibiu (și nu numai). Ovidiu TOMULEȚIU

Liceul „Brukenthal” Sibiu

Foto Iulian PREDĂ

COMERT CU SPAȚII ȘCOLARE?

Scrisoare deschisă

Prin această scrisoare deschisă Consiliul de Administrație al Grupului Școlar Agricol Sibiu, dorește să informeze opinia publică despre o manieră mai puțin ortodoxă, folosită de S.C. AGROCOMSIB S.A., pentru a întâmpina, pe numele său clădirea școlii noastre.

În baza Ord. nr. 58/AS din 29 aprilie 1987 emis de Departamentul Agriculturii de Stat, s-a dispus ca începând cu data de 30 mai 1987 imobilul si-

tuat în Sibiu pe B-dul Victoriei nr. 40 să treacă din administrarea școlii noastre în administrarea Trustului I.A.S. Sibiu pentru a fi folosit ca sediu.

Printr-o înțelegere neoficială între fosta conducere a școlii și conducerea trustului s-a convenit ca sediul Trustului I.A.S. să nu se mute în imobilul menționat în Ord. nr. 58/AS/87, făcându-se un schimb în sensul ca trustul să se mu-

te în imobilul de la nr. 4 din B-dul Victoriei, iar imobilul menționat în ordin să rămână în continuare în folosința școlii noastre.

În adresa nr. 644/18 aprilie 1991 a fostului Trust I.A.S., ni se propune de a reveni asupra Ord. 55/AS87, în sensul ca actualul spațiu din B-dul Victoriei nr. 4, în care funcționa trustul și care urma să

(continuare în pag. a III-a)

Casa de copii Boița

„Greu de crezut că mai există asemenea oameni”

— interviu cu dl. ing. PAMFIL PETREANU din Heidelberg —

- Directorul indiferent pierde 40 000 de mărci destinate copiilor.
- Copiii de la Boița vor umbla mai desculți și mai flămânzi decât până acum.
- Incompetență sau lipsă de interes?
- Interesul poartă fesul.
- Pe mina cui au încăput destinele unor copii.

— Vin din Germania în dorința de a ajuta casele de copii cu cele necesare. În data de 11 februarie 1992, în jurul orei 10,30 m-am prezentat la Casa de copii din Boița, unde doream să vorbesc cu directorul despre necesarul pe care îl au, în ceea ce privește îmbrăcămintea, alimentele și medicamentele. Am stat de vorbă cu contabilă șefă, pe care am întrebat-o unde poate fi găsit dl. director. Mi-a răspuns că este plecat la sedință la Sibiu. Am întrebat unde este asistenta medicală și am aflat că este în concediu de maternitate — îi ține locul doctorița din Tâlmaci, care vine o dată sau de două ori pe săptămână. Magazinierul era plecat după alimente. Nu am putut să întocmesc, în aceste condiții, necesarul de alimente,

medicamente, îmbrăcăminte de care aveam nevoie. Am stabilit că mă întorc a doua zi și am rugat-o pe doamna contabilă șefă să-l anunțe pe dl. director că voi fi acolo la ora 11,30. A doua zi, la 11,30 fix, am intrat în biroul contabiliei șef. Biroul era gol, referatul pe care îl întocmisem cu o zi înainte, privind o clauză pe care o stabilise șeful meu, referitoare la distribuția de îmbrăcăminte și încălțăminte pentru copii, sub directă mea supraveghere și dreptul de control asupra celor înmagazinate și date ulterior spre consum, posibilitatea de a verifica exact cine a folosit lucrurile aduse de noi — nu era. Am căutat în celelalte încăperi și într-una din ele am găsit mai multe persoane la masă, la cafea și coniac. S-a ridicat de la masă un tip care m-a blocat în ușă, întrebându-mă răstit ce doresc. I-am spus cine sunt și că aveam fixată o întâlnire cu directorul. Am fost poftit în biroul de alături și abandonat. Nu exista nici măcar un scaun pe care să mă așez. După minute bune, cetățeanul respectiv se întoarce cu o hirtie pe care scrisese cu un creion câteva din lucrurile de care aveam nevoie.

I-am spus că doresc să vorbesc cu cineva de specialitate. A plecat din nou, nu am avut posibilitatea să vorbesc cu dl. director, care nu a găsit cinci minute să stea de vorbă cu mine. Am aflat că am fost primit, la aceste discuții, de dl. magazionier — dl. director fiind foarte ocupat.

— Ce părere aveți despre atitudinea acestor oameni?

— Este incalificabilă. Pentru mine este greu de crezut că am venit de la peste 2 000

(continuare în pag. a III-a)

Interviu realizat de
Dan Ioan BOGDAN

Sînt cuvintele cu care m-a întâmpinat prietenul meu fără de partid cu prilejul vizitei protocolare ce l-am făcut-o înaintea celui de al doilea scrutin local.

Citind nedumerirea din ochii mei (eu îl știam optimist de centru) s-a grăbit să-mi explice:

— Noi vrem să ne îndepărtăm cât mai mult și cât mai iute de comunism, nu-l așa?

— Noi doi, da.

— El bine, trebuie să recunoști că el, așa cum au fost, tot ne-au dezlipit un

Vom câștiga!

pic de comunismul primar, tot s-a făcut un pas, nu-i așa?

— Da, dar...

— Și au fost singuri, singurei draguții.

Mai sînt singuri acum? Nu mai sînt. Vezi rezultatele primului tur de scrutin, că deja au fost comunicate.

Așadar, dacă vor învinge ei, vom fi și noi prin preajmă, nu-i așa? Nu e un câștig? Este.

— Da, dar...

— Știu că tu te gîndești la alt câștig, la cel firesc, cel așteptat, știu că ți-ai făcut și niște calcule matematice, dar n-ai ținut seama că la noi totul este posibil, după cum ți-a explicat și primul ministru zilele trecute. Mai știu că șansa este de partea noastră și nu-ți ascund că în adîncul sufletului doresc victoria, dar nu pot să nu pun rîul în față, cînd știu bine ce e în stare înecatul dacă vede un pal pe baltă. Socotirea voturilor se va face cu abacul primăriei nu cu scule electronice ca la București, iar observatorii vor sta treji ca Prîslea cel Voinic, cînd eu merele.

În povestea electorală nu e musai să învingă binele, dar noi tot mai credem. Amîndoi.

Mihai BRATU

175 de ani de existență (I)

Venerabila vîrstă de 175 de ani de existență a unui muzeu public este în sine un fapt impresionant. Pentru sibiieni el dobindește semnificații deosebite, fiind vorba despre o instituție culturală devenită emblematică pentru orașul nostru. Mindria cu care întîmpinăm aniversarea „Muzeului Brukenthal” este pe deplin justificată, iar în sprijinul afirmației noastre vom aduce câteva date statis-

Testamentul Baronului von Brukenthal din 1802, prevedea ca în absența unui urmaș direct, colecțiile lui să treacă în proprietatea unui moștenitor „ce va trăi veșnic” — poporul. Așa a devenit „un muzeu național deschis pentru toată lumea”, care să fie vizitat în zile și la ore stabilite.

Vorbind despre Muzeul Brukenthal, considerăm necesară evocarea personalității

MUZEUL BRUKENTHAL

tice, care credem că vă vor convinge:

Muzeul Brukenthal

a) este cel mai vechi muzeu din țară;

b) cuprinde una dintre cele mai bogate colecții de pictură baroc din sud-estul Europei;

c) pinacoteca Baronului von Brukenthal este menționată deja în 1773, an în care el se mai afla la Viena; aprecierile le putem găsi în „Almanahul de la Viena” al lui Kurzböck;

d) Inaugurarea pinacoteei a avut loc în 1790, cu trei ani înaintea Euvrului, în palatul din Piața Mare, atunci însă numai ca și colecție particulară.

Ceremonia deschiderii oficiale a muzeului ce poartă numele ctitorului său a avut loc în ziua de 25 februarie 1817, în aula gimnaziului evanghelic din Sibiu, în prezența reprezentanților tuturor stărilor sociale, evenimentul petrecându-se la 14 ani după trecerea în neființă a baronului.

aceluia care, printr-un gest sublim ne-a dăruit superbe sale colecții, punînd bazele instituției culturale reprezentative de astăzi. Brukenthal a fost pentru Transilvania mai mult decît un mecena. Funcțiile publice pe care le-a deținut l-au obligat să-și îndrepte privirea și spre domeniul practice, acționînd pentru înflorirea meșteșugurilor, comerțului și agriculturii, ceea ce trebuia să conducă la dezvoltarea economică a Principatului Transilvaniei.

Transilvania începutului de secol XVIII oferea o imagine a decăderii pe toate planurile, cauzele fiind aproape trei secole de invazii turcești, repetate epidemii de ciumă ce decimaseră populația, dar și povara din ce în ce mai grea a obligațiilor feudale. Confruntat în tinerețea lui cu această realitate tristă, țelul suprem al viitorului guvernator era acela de-a reintroduce Transilvania în circuitul marilor valori culturale europene.

Gudrun-Liane ITTU

Pentru a veni în sprijinul cititorilor care lecturăază articolele din prezenta rubrică, realizată deocamdată cu sprijinul unor cadre medicale de la Spitalul Municipal Medias, ea și a celor direct interesați, suferinzi de afecțiuni ale stomacului, menționăm că în următoarele numere ale ziarului nostru, vom aborda aceste boli, după cum urmează: gastrita, boala ulceroasă și cancerul (esofagian și gastric). Așadar, mai întii vom prezenta:

Gastrita (I)

Așa după cum o definește și numele, gastrita (de la gastros = stomac și ita = inflamație) este o boală a stomacului, în care se produce o inflamație a mucoasei acestuia.

Simptomele, care de regulă se manifestă în mod permanent, cu o intensitate mai mare însă, în urma ingerării de alimente cu efect iritant asupra mucoasei gastrice inflamate — alimente prea sărate, prăjite, afumături, condimente iuți — sînt: durerile în regiunea epigastrică (capul pieptului), însoțite frecvent — în aceeași regiune — de senzații de arsură, precum și regurgitațiile acide (riglie-

lile).

Din punct de vedere al evoluției sale, gastrita poate fi acută și cronică.

Gastrita acută este de obicei urmarea excesului alimentar dar, mai ales, a excesului de alcool, cu toate că ea poate surveni și în urma ingestiei (accidentale sau voluntare) de substanțe toxice, sau în cursul unor boli infecțioase.

Simptomatologia ce caracterizează această afecțiune ar fi: febra, vărsăturile, durerile abdominale accentuate, starea generală alterată, care necesită de obicei internarea de urgență a bolnavului în spital.

Pe lângă tratamentul medicamentos administrat (în funcție de caz — Calmogastin, Dicarbocalm, Propantelină) de către medicul specialist, ca adjuvant se pot utiliza — sub formă de ceaiuri — și unele plante medicinale: coada șoricelului, dud, izmă, mușetel, pelin, salcîm. De regulă, se bea o cană cu ceai (250—500 ml), fracționat în 3—4 reprize pe zi, înainte sau după mesele principale.

În ceea ce privește tratamentul dietetic, acesta constă practic în restrîngerea alimentației. Astfel, la început, 1—2 zile se va da bolnavului numai apă fiartă și răcită, precum și infuzii din plantele susmenționate. Din a treia zi se vor servi alimente ușoare, la temperatura camerei: supe de legume limpezii sau cu puțin orez, făinoase cu apă și lapte, brînză de vaci proaspătă, caș, urdă, pîine albă veche de o zi, mere coapte fără coajă, carne de vită fiartă și tocată. Bolnavul trebuie să mestece îndelung alimentele în gură, să mănînce încet, în repaus absolut, să evite consumul de lichide în timpul mesei. După masă el va sta

La RĂȘINARI

Casa memorială dr. Hilarie Mitrea

Dr. Hilarie Mitrea (1842—1904) a fost o personalitate de excepție a sfîrșitului secolului trecut. Medic, cercetător, călător, explorator, etnograf etc. biografia acestui mare om se constituie într-un adevărat roman. În 1865, ca medic al vasului transoceanic „Peter Godefroy”, este primul român care a călătorit în Australia. Nemulțumit de condițiile din marină se hotărăște să semneze un contract de 6 ani ca medic militar în Mexic, unde ajunge în mai 1866. În același an, Ministerul de Război al Imperiului Mexican îi acordă gradul de locotenent major, dar răscoala condusă de Benito Juárez înfrînge armata împăratului Maximilian — care este executat — și repatriază voluntarii europeni. După alte două călătorii în America de Nord, ca medic de vas pe linia Hamburg — New York, intră în 1869 ca medic militar în serviciul regelui olandez pentru Indiile Olandeze. Cu un salariu de 1500 guldeni anual. În perioada 1881—1883 revine în concediu în Europa aducîndu cu el o bogată colecție de animale și insecte (329 de piese din 299 specii) pe care le predă, la sugestia vărului său primar prof. Nicolae Droc Bracian, ctitorul școlii din Giurgiu,

Muzeului de zoologie și mineralogie din București. Reîntors ca medic militar șef în Insulele Sumatra, Jawa și Celebes, doctorul Hilarie Mitrea a mai cercetat și Insulele Moluce și Noua Guinee. Pensionîndu-se în 1894 își petrece verile la Rășinari, vizitînd încă o dată insula Jawa în 1897 înainte de a se stinge din viață în 1904.

Casa în care s-a născut dr. Hilarie Mitrea există în comuna Rășinari, figurînd din 1970 ca bun al statului, în prezent fiind închiriată unei persoane particulare. În data de 6 mai 1992 se vor împlini 150 de ani de la nașterea acestui mare medic călător, explorator și etnograf român. Considerăm că este mai mult decît necesar să se facă demersurile de rigoare pentru deschiderea unei case memoriale în cinstea doctorului Hilarie Mitrea. Sperăm ca la atingerea acestui deziderat să contribuie și Primăria comunei Rășinari, Prefectura județului Sibiu, Facultatea de Geografie și Turism Sibiu și, de ce nu Ambasada Indoneziei la București.

Ioan DROC și Marius GHEORGHIU

IMPERIUL RUSESC, UN VECIN HRĂPĂREȚ

Interesul lui Napoleon Bonaparte era ca starea de război dintre Rusia și Turcia să se prelungească, rămînîndu-i spațiul liber necesar în pregătirea expediției împotriva imperiului țarist. Între timp țarul Alexandru „a ghicit” strategia lui Napoleon. A luat măsuri pentru a forța Poarta Otomană să încheie pacea. În noiembrie 1811 generalul Markov trece Dunărea și atacă, prin surprindere, distrugînd armata vizirului Ahmed, care și-a salvat viața prin fugă. Strategia țarului a avut efectul scontat: Imperiul Otoman fiind „bolnav”, lipsit de informații, de spirit diplomatic și speriat de viitor, a încheiat pacea cu Rusia.

Teritoriile cedate de Poartă au depășit așteptările și pretențiile rusești. Turcia a predat Rusiei întreaga Basarabie, în suprafață de 45 630 kmp. Dacă turcii ar fi tă-

Cine nu știe, SĂ ȘTIE!

răgănat semnarea tratatului de pace doar cu câteva luni, Basarabia ar fi fost salvată. Peste puțin timp, în 1812, Napoleon a atacat Rusia.

După instalarea rușilor în Basarabia, în 1812, amiralul Ciceacov a raportat țarului: „Basarabia este o țară frumoasă, ea ne aduce mari foloase, dar trebuie s-o lăsam să se odihnească cităva vreme. Am încercat să dăm locuitorilor acestui ținut câteva privilegii, mai mult decît vecinilor”. Într-adevăr, locuitorii Basarabiei s-au bucurat de toate privilegiile și drepturile strămoșilor. Guvernatorul a fost numit Scarlat Sturdza, avînd colaboratori moldoveni. Actele oficiale, școlile, cultura se făceau în limba română. Populația s-a bucurat de libertate și prosperitate. Totul a mers strună, pînă într-o zi cînd muscalul și-a arătat adevărata față. Guvernatorul Scarlat Sturdza a fost revocat din funcție, iar generalul rus Harting a preluat în mîinile sale toate funcțiile. La protestele mitropolitului Ga-

vril Bănulescu, din 1816, țarul îl revocă pe generalul Harting. Populației i se dă un cod de legi numit OBLASTIE, prin care se respectă obiceiurile pămîntului. (Cod înăunțat la Chișinău de însuși Țarul Alexandru). Dar în 1825 țarul trece în lumea dreptilor. Pe tron urmează Nicolae I, un autocrat lipsit de simțul umanității.

În 29 ianuarie 1829 apare un nou cod de legi, prin care se suprimă autonomia Basarabiei, introducîndu-se legislația rusească, folosirea în exclusivitate a limbii ruse, rusificarea basarabenilor și contopirea ținutului cu „mama Rusie”.

Evenimentele au evoluat în așa fel, încît în 1871 Basarabia a devenit o simplă gubernie a imperiului țarist.

Conform unui recensămint efectuat în 1817, situația demografică în Basarabia se prezenta astfel: români 86%, ruteni 6,5%, evrei 1,2%, lipoveni 1,5%, greci 0,6%, bulgari 0,25% și găgăuzi 0,25%. Deși elementul predominant era cel românesc, totuși a primit dreptul forței. Forța ocupantului. Pînă cînd?...

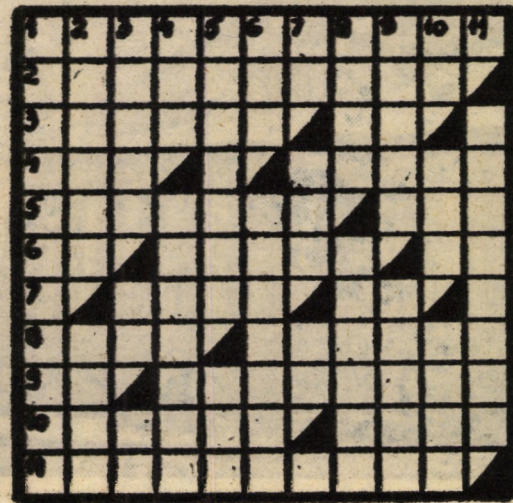
(va urma)

Vasile GIURGIU

— veteran de război —

FILM

ORIZONTAL: 1) Film constituit dintr-o suită de reprezentări grafice a căror proiecție succesivă (fotogramă cu fotogramă), dă impresia mișcării (2 cuv.). 2) Meseria celui care, în cadrul echipei de filmare, asigură înregistrarea imaginii pe peliculă. 3) Local destinat proiectării filmelor în fața publicului spectator — începe oxldarea! 4) Închise sau deschise la culoare — Cîntăreț francez de muzică ușoară în repertoriul căruia figurează melodia „Cinematograf”. 5) Poneri în scenă — Junior la debut! 6) Ediție prescurtată! — Pelicula ale cărei calități de redare sînt simțitor reduse datorită unei prea îndelungate perioade de rulare — La cinematograful. 7) Ținută la un spectacol de ga-

lă — Nete! 8) Rație — Fază de prelucrare a peliculelor din care se elimină apa în condiții de temperatură și umiditate controlate. 9) Tipul animației! — Anterior unei anumite experiențe concrete. 10) Izolat — Locul spectatorilor la cinematograful. 11) Filmare realizată în afara platoului.

VERTICAL: 1) Gen de filme avînd la bază fapte reale de viață, cuceriri ale științei și tehnicii, de artă și cultură etc. 2) Parte componentă a unui film serial — Alăturat. 3) Clari-tate — Deschiderea filmărilor! — Partea! 4) Mari perioade de timp — Înregistrarea pe peliculă a diverselor secvențe care, asamblate vor forma un film. 5) Mijlocul zilei — Înclocuit de perucă. 6) Fir — Unghi de filmare sugerînd privirea de jos în sus. 7) Neoclasic! — M-am ars! — Sincronizarea inițială! 8) Comediant... de risul lumii! — Decuparea unei porțiuni de circa 2 cm de pe marginea materialelor primare cinematografice servind la comanda schimbării luminii de copiere. 9) Operație finală a procesului de înregistrare a sunetului constînd în reunirea componentelor sonore ale filmului într-o coloană sonoră unitară — Mașină folosită în industria morăritului. 10) Diftong — Film caracteristic perioadei de început a cinematografului, ale cărui imagini nu sînt însoțite de coloană sonoră — Grilă incompletă! 11) Arhi-vă de benzi magnetice și filme.

Dictionar: AIT, RILA.

George MARINA

Dezlegarea careului „LUMINI”

1) PIATRA — LAST. 2) UMBRA — SÎRBU. 3) RNA — RAICU — G. 4) P — LUA — MITRU. 5) USUC — SUT — AI. 6) ROTARU — IAZ. 7) ILA — EBA — LAC. 8) EO — AN — RAM — L. 9) MUR — MATASA. 10) MONDA — GOSAR. 11) ANDERSON — TA.

„Greu de crezut că mai există asemenea oameni“

(urmăre din pag. 1)

de km spre a face bine și nimeni nu m-a băgat în seamă. Îmi este rușine ca la întoarcere în Germania să spun șefului meu ce am pățit. Ceea ce am pățit eu depășește orice putere de înțelegere.

— Care credeți că va fi reacția cetățenilor Europei care vor afla de această atitudine?

— O reacție de condamnare este prea puțin spus. Occidentul este speriat de ceea ce se întâmplă în est. Acolo nu poate fi înțeleasă o asemenea atitudine la un director al unei case de copii. Vă întreb acum: Ce atitudine vor lua față de acești oameni forurile competente de aici? Pentru că datorită lor, Casa de copii din Boița va fi lipsită de un ajutor de 40 000 de mărci. Cum va justifica dl. director o asemenea pagubă? Încercați să convertiți aceste mărci în lei și veți vedea cât de mult s-a pierdut. Îl socotesc vinovat pe director de această pierdere. Acolo, eu nu voi mai merge niciodată cu ajutoare și nici nu vreau să mai aud de acel loc. Indiferența directorului i-a păgubit pe copii.

— Există posibilitatea ca în această acțiune de ajutor pentru România să ajutați alte case de copii, care duc lipsă de cele necesare?

— Noi simțem așați pe acțiuni de ajutor pentru casele de copii. Șeful meu, văzând imaginile care au fost transmise de televiziunea franceză de la o casă de copii din România, a dorit din tot sufletul să ajute aceste instituții chiar dacă știm că există lipsuri și în alte părți. După cele ce mi s-au întâmplat, ce pot spune eu în Germania? Sint dezamăgit. Nu știu unde este caracterul și demnitatea acestor oameni. Am venit cu atita elan și am fost stopat de niște... iresponsabili — așa zice. Copiii aceștia nu sînt vinovați pentru că au asemenea șefi. Vinovați sînt cei care le permit să ră-

mină acolo și să conducă în continuare.

— Sper că apelul pe care noi îl vom face la persoanele în subordinea cărora se află Casa de copii din Boița va fi auzit și se vor lua măsurile cuvenite. Acești oameni care așează interesele personale înaintea intereselor copiilor pe care îi au în grijă, trebuie schimbați și sperăm că acest lucru îl va face Inspectoratul Școlar. Nu este pentru prima dată cînd se dă cîstea pe rușine.

— Mă interesează ce a fost în capul acestui om, care conduce școala. Trebuie schimbat modul de gîndire în totalitate. Pînă poporul român gîndește așa cum a fost învățat de comuniști, este foarte greu ca să progreseze. Eu nu fac politică, nu am dstule informații despre ceea ce se întîmplă aici, însă ceea ce văd, vă rog să mă credeți, este mai rău decît înainte de revoluție.

Nu mai există disciplină, nu există curățenie, fețele oamenilor sînt sumbre, posomorite, hainele rupte și murdare, prețurile sînt exagerate și mă mir cum mai rezistă lumea. Pentru mine este dureros ceea ce văd. Vii în România cu mult dor și după ce ajungi aici și vezi ceea ce vezi, nu știi cum să pleci mai repede.

— Cît mai rămîneți în România?

— Aș fi plecat astăzi, dar nu pot pentru că nu am rezolvat nimic. Sint într-o situație mai rea decît atunci cînd am venit și trăiam cu speranța că voi găsi pe cineva care să aibă nevoie de ajutorul meu.

— Românii pierd încă odată...

— Voi da un interviu la televiziunea germană, în care voi explica ce am pățit aici. Mulți mă vor condamna, dar lumea trebuie să afle adevărul. Este greu de crezut că cineva a ignorat ajutorul oferit.

Tatăl meu îmi spunea: „Cîntea și omenia se pierd o singură dată“. Mulți dintre români le-au pierdut de mai

multe ori. Nu vreau să fac un proces al evenimentului pe care dumneavoastră îl numiți Revoluție. Nu vreau, de asemenea, nici să analizez mineriadele sau petele care au fost aruncate de acestea pe fața României, dar atîta timp cît nimeni nu ia nici o măsură și nimeni nu face nimic pentru cîștigarea demnității naționale...

— Noi cei de aici mai avem o speranță, domnule Petreanu. Noi credem încă în faptul că poporul român își merită o altfel de soartă și că abia de aici înainte își va împlini destinul pe care îl merită.

— Este dureros pentru această țară, să fie în coada Europei. România trebuia să fie acum cel puțin la nivelul Ungariei.

Am plecat din Germania, am intrat în Austria, în Ungaria și nimeni nu m-a întrebant unde merg, ce am în mașină, ce destinație am, nimeni nu mi-a cerut pașaportul. Am ajuns la granița României, unde a început ancheta... ca pe vremuri. Ce ai în mașină? Unde mergi? Am fost pus să dau declarații, să explic unde voi fi cazat și să plătesc o taxă pentru că intru în țara mea. Am fost obligat să suport tonul de gardienii al vameșilor. Nu am fost tratat ca un om liber. Chiar dacă mi-a căzut tare greu, voi continua să vin în România și voi încerca să ajut cu ceea ce pot, în primul rînd pe copiii aceștia necăjiți.

— Vă mulțumim!

P.S. — Pînă la urmă dl. ing. Pamfil Petreanu a reușit, cu ajutorul Inspectoratului Școlar Alba să găsească oameni interesați de soarta copiilor pe care îi au în grijă. Sperăm că de conducerea Casei de copii din Boița, care a dat și altădată cîstea pe rușine se vor ocupa forurile competente.

Nu dorim să facem comentarii la gestul conducerii numitei instituții. Vă lășăm pe dumneavoastră să o faceți.

(D.I.B.)

Scrisoare deschisă

(urmăre din pag. 1)

se transforme într-o societate comercială, să treacă în administrarea acestuia, iar spațiul menționat în ordin — din B-dul Victoriei nr. 40 — să rămînă în administrația liceului. Consiliul de administrație al liceului nostru nu a fost de acord cu schimbul solicitat, întrucît contravine Ord. 112/1981 al Ministerului Agriculturii și adresei nr. 69887 din 26 noiembrie 1990, care interzice înstrăinarea spațiului destinat învățămîntului. Prin desființarea Trustului I.A.S., conducerea acestuia împreună cu celelalte categorii de angajați s-au constituit într-o societate comercială, iar aceasta avea nevoie de un spațiu. În acest scop fostul Trust I.A.S. a înțabulat abuziv imobilul din B-dul Victoriei 2-4, depunînd la dosarul de întăbulare o copie xeroxată a Ord. 55/AS/87 falsificată și o altă schiță a imobilului din B-dul Victoriei nr. 2-4, care nu fac parte din ordinul respectiv. Falsificarea consta în faptul că în Ord. 55/AS/1987 se preciza a se trece în folosința trustului imobilul din B-dul Victoriei nr. 40, conform unei schițe anexă, iar în copia xeroxată depusă la dosarul de întăbulare apare ca adresă B-dul Victoriei nr. 2-4.

Școala noastră aflînd de această întăbulare frauduloasă a depus la Procuratura municipiului Sibiu o plîngere penală, înregistrată sub nr. 531 din 20 iunie 1991.

În urma cercetării organelor Ministerului de Interne și ale Procuraturii (cercetări tergi-versate pe durata a 6 luni) am primit rezultatul, care a fost comunicat școlii prin adresa nr. 1148/P/1991. Prin această adresă s-a dispus încetarea urmăririi penale pentru faptele

prevăzute în art. 288 și 291 Cod de procedură penală, iar în temeiul art. 245 lit. b și a Codului de procedură penală s-a dispus anularea ordinului 55/AS/1987 și a încheierii de întăbulare nr. 2797 din 24 mai 1991, avizat de Notariatul de Stat Sibiu. Din conținutul adresei respective rezultă că întăbularea făcută de fostul Trust I.A.S. a fost nelegală, avînd la bază documente false. Deși Societatea Comercială AGROCOM-SIB S.A. a fost înștiințată de Procuratură în legătură cu anularea deciziei de întăbulare, continuă să-și exercite prerogativul de proprietar asupra imobilului școlii noastre, permițîndu-și să scoată la licitație spațiul comercial al imobilului școlii noastre, în care funcționează magazinul gostat. Licitația va avea loc în data de 2 martie 1992 — publicată în ziarul „Opinia Publică“ din 19-20 februarie 1992.

Considerăm că licitarea unui spațiu a cărui situație juridică nu este reglementată la ora actuală, constituie o sfidare a rezoluției date de Organele Ministerului de Interne și a Procuraturii, precum și a prevederilor art. 59 din H.G. nr. 461 din 30 iulie 1991, care stipulează obligativitatea unităților economice de stat și a agenților economici de a restitui unităților de învățămînt baza materială preluată de la acestea. Nu ne putem explica nici lipsa de promptitudine a Notariatului de Stat Sibiu, care nu a răspuns la solicitarea noastră de a anula decizia de întăbulare nr. 2797/1991 și de a se reveni la situația inițială.

Semnează membrii Consiliului de Administrație al Grupului Școlar Agricol Sibiu

ANUNT

Casa de Cultură a Sindicatelor împreună cu „Clubul Univers XXI“ organizează o conferință susținută de prof. Aurel Simionescu din București intitulată „Sacratăria — concept integral de tratare naturistă a bolilor“, în sala Studio a Casei de Cultură a Sindicatelor, la ora 17,00 în zilele de marți, 25 februarie și miercuri, 26 februarie a.e.

Abuzurile domnului primar

La Judecătoria Sibiu, sub numărul 1215/92, a fost înregistrată contestația domnului Dragomir Ion, prin care se cerea invalidarea domnului Ghișoiu Ioan (actualmente primar) care a candidat la funcția de primar în Circumscripția electorală nr. 25 — comuna Cristian.

Intrucît Ghișoiu nu a obținut jumătate plus unu voturi cîștigătoare din numărul de alegători prezenți la urne, în comuna Cristian se va organiza un al doilea tur de scrutin în data de 23 februarie 1992.

În aceeași contestație însă, sînt semnalate și alte aspecte referitoare la dl. Ghișoiu Ion. Cităm din acestea: „1. Cînd a fost ales primar în sala Căminului cultural din Cristian au fost prezente 140 de persoane... cu această ocazie s-a folosit la fel ca și altădată o metodă necinstită. Celor 140 de persoane li s-a sugerat în mod direct să fie ales Ghișoiu Ion, sugestia fiind făcută de Anghel Ion, gestionar al Cooperativei de Consum Cristian. 2. Conform Legii fondului funciar în comuna Cristian s-a stabilit o comisie care să întocmească și să definitiveze cetățenii care au dreptul să-și recapete pămîntul pe care l-au deținut. Primarul comunei Cristian s-a dispensat de această comisie rămînînd să întocmească listele doar angajații primăriei sub comanda lui directă, neținînd cont de faptul că această comisie avea sarcini precise în acest sens numite de Guvern. Cu această ocazie o parte din cetățenii care aveau drept să-și recapete

pămîntul, au rămas fără acest drept. Cetățenii care au cumpărat o casă în comuna Cristian aveau dreptul după Legea fondului funciar la 50 de ari pămînt, făcînd cerere în acest sens dar nu au mai beneficiat de acest drept. 3. Împărțirea animalelor de la C.A.P. Cristian atît a bovinelor, precum și a ovinelor s-a făcut după bunul plac al primarului: 40 de oi rămase la urmă și luate de primar de la cel ce le avea în primire, respectiv dl. Motronea. Primarul a luat aceste oi în numele unor rude, al unor persoane plecate definitiv din țară, de naționalitate germană și al unor persoane decedate fără urmași. 4. La împărțirea fînătelor, precum și a pămîntului în sala Căminului din Cristian s-a hotărît să fie trase bilete cu nr. de ordine din căciulă... La împărțire nu s-au mai respectat numerele iar primarul și-a luat pămîntul unde a dorit. 5. ... Primarul prin Asociația pe care o deține a intrat în posesia aproximativ a 100 hectare de pămînt pe care îl deține în mod ilegal în contul persoanelor de naționalitate germană plecate definitiv din țară... 6. Licitația făcută la C.A.P. Cristian. După cum se știe nu a fost o licitație publică legală. De fiecare dată cînd s-a vîndut cîte ceva la C.A.P., ca exemplu: casele, grajdurile, unele atelaje, precum și moara de ciocane, grajdul nr. 2

care au fost cumpărate de primar după cum urmează: moara de ciocane cu 350 000 lei, fără licitație, grajdul nr. 2 care a fost licitat de o altă persoană cu suma de 800 mii lei iar persoana respectivă s-a răzgîndit și a primit banii înapoi de la C.A.P., iar grajdul respectiv a fost cumpărat de primar cu 200 000

Comuna CRISTIAN

lei fără licitație. Cazanul de rachiu și selectorul de seminte care erau propuse în patrimoniul primăriei pentru cetățenii comunei le-a cumpărat fără licitație cu 25 000 lei comișînd un alt abuz. 7. Un alt abuz făcut de primarul comunei îl constituie și faptul că în pășunea denumită Răzi, a cîștit aproximativ 40 ha de fînă fără a achita contravaloarea fînului respectiv primăriei. De asemenea, a mai cultivat pe o suprafață de 30 hectare borceag fără aprobare. 8. Administrarea și repartizarea locuințelor rămase de la cetățenii de naționalitate germană plecați definitiv înainte și după revoluție a fost la cheremul primăriei, administrîndu-se în mod abuziv. 9. Referitor la

ajutoarele primite din străinătate (Belgia) și descărcate la primărie. Consider că s-a făcut un abuz mare atîta timp cît primarul comunei a refuzat să facă inventarul ajutoarelor primite spunînd că listele de inventar au rămas la graniță... Menționez faptul că împărțirea acestor ajutoare s-a făcut în timpul nopții cu căruciorul de mină și cu mașina de tip ARO 244. 10. Împărțirea pămîntului în Lunca Mică, în terenul asociației de legume, la d-na Milea, primarul deține suprafața de 2 hectare teren cultivat cu ceapă și 2,4 hectare teren arabil. Abuz real făcut în fața cetățenilor comunei“.

Sîntem informați că de cîrînd dl. Ghișoiu, a întocmit o listă suplimentară pentru 15 ha de pămînt care ar urma să-l distribuie la încă 30 de persoane. Aceste 15 ha, ne întrebăm cum au figurat pînă acum în acte? Să facă parte, oare această inițiativă din arsenalul campaniei electorale? Dacă numai un singur punct din cele enumerate mai sus în respectiva contestație este adevărat, atunci cum rămîne cu prestigiul funcției de primar pe care o ocupă dl. Ghișoiu în prezent, cu atît mai mult cu cît un primar trebuie să se arate demn de considerația și încrederea pe care o impune poziția lui oficială, ba mai mult acesta trebuie să se abțină de la orice act de natură să compromită acest prestigiu?

Se pare, însă că, dl. Ghișoiu nu are aceste noțiuni, nu cunoaște nici legile care guvernează în țară și se referă la activitatea funcționarilor publici. De ce ne permitem să facem această supoziție? Pentru că altfel nu se explică faptul că dl. Ghișoiu ocupînd funcția de primar în comună, între timp, este asociat al unei societăți comerciale. Este vorba despre Societatea Comercială AGRO-SAG S.R.L. care funcționează din 11.06.1991, și care printre altele are următoarele obiecte de activitate: creșterea și îngrășarea animalelor pentru producție și reproducție, industrializarea produselor de origine vegetală și animală, valorificarea și comercializarea la intern și export a produselor vegetale și animale, activitatea de alimentație publică, executarea către terți de lucrări agricole, de transport și diverse servicii. Dl. Ghișoiu este asociat în această societate împreună cu dl. Anghel Ioan și dl. Seuchea Ioan, care după cîte știm într-o perioadă făcea parte dintr-o comisie a primăriei. Cum se împacă toate acestea cu funcția de primar, care trebuie să coordoneze activitatea primăriei într-o comună tocmai în aceeași direcție în care trebuie să hotărască și în propria societate.

Într-un viitor articol vom prezenta și felul defectuos în care dl. Ghișoiu înțelege să asigure îndrumarea și controlul activității de administrare și întreținere a fondului locativ.

Camelia PENTELESCU

Mica publicitate

VINZARI-CUMPARAZI

• Vin canapea 2 persoane, pret convenabil. Telefon 7 27 93. (PG)

• Vind televizor Telefunken cu schemă, diagonală 67 cm. Tel. 6 22 86 — Cislădie.

• Vind mașină de spălat Alba Lux 11, nouă, cu încălzire apă (garanție 6 luni). Relații la telefon 1 53 10, între orele 15—18. (P.G.)

DIVERSE

S.C. „METATEX“ DEVA livrează blocuri pentru zidărit B.C.A. (albe) dimensiuni 20×25×65 cm. Informații Deva — telefon 956/1 34 61, de preferință, după ora 18. (M.P.)

• BRAVO S.A. organizează excursie la ISTANBUL în zilele de 26 februarie și 4 martie. Telefon 2 77 02. (328)

• FIRMA „PROLANS“ Service KODAK. Dezvoltare gratuită și garantată în 24 h. Proces C. 41.

Centre de primire a filmelor (C. 41) pentru dezvoltare și executarea de fotografii:

— Magazin chimicale „AR-CHIM“, str. Avram Iancu nr. 2;

— Magazin „PISICA NEAGRĂ“;
— Recepție Hotel „Bulevard“.

• Transport marfă cu mașină de 10 tone. Telefon 924/8 24 28. (342)

ANIVERSARI

• Când la buchetul vieții se adaugă cel de-al 35-lea trandafir, urăm dragei noastre PARASCHIVA POPA, multă sănătate, fericire și un călduros „La mulți ani!“.

(P.G.) Soțul și copiii

• Când la buchetul vieții sale înfloresc cel de al 24-lea trandafir, soția Lenuta și fiica Alexandra, urăm dragului nostru NELUTU DAJU un călduros „La mulți ani!“.

(341)

• Cu ocazia împlinirii celor 46 ani, dorim dragel noastre bunici și mamă multă sănătate, fericire și bucurie în viață. „La mulți ani!“.

(338)

CONDOLEANȚE

• Sintem alături de dl. Cornel Istrate, în clipele grele pricinuite de moartea mamei și transmitem familiei sincere condoleanțe.

Colegii de la Atelierul Electric — „Libertatea“ Sibiu

Mini-bar „Izvorul Rece“

din fața gării CFR Sibiu, vă oferă non-stop produse de patiserie-cofetărie, cafea, băuturi răcoritoare de cea mai bună calitate, la prețuri accesibile oricui și produse ale firmei „KENT“ (țigări, Topik, Jelibon, Bonibon, ness-café). (53)

S. C. „PODRAGUL“ S. R. L.

prin unitatea PIKNIK BAR amplasată în Autogara (veche) Sibiu, vă oferă în programul zilnic 7—24 produse de: cofetărie, dulciuri import, cafea, băuturi răcoritoare, sandwichuri calde, țigarete.

Unitatea este deservită de personal calificat. Vă așteptăm. (61)

PROGRAM

LUNI

24 FEBRUARIE 1992

14.00 Actualități. 14.10 Calendarul zilei. 14.20 Worldnet Usia. 15.05 Avanspremiera săptămânii. 15.25 Gala tinerelor talente. 15.45 Casa și grădina.

16.15 Muzica pentru toți 16.45 17.00 Actualități. 17.05 Emisiunea în limba maghiară. 18.35 Tezaur. 19.05 Studioul economic. 19.30 Desene animate: „Alice în țara minunilor“. 20.00 Actualități. 20.35 „Această poartă a creștinătății“ (2). 21.15 Restituiri — I.L. Caragiule. „Năpasta“ 23.00 Repriza a treia. 23.25 Cronica Parlamentului • Actualități. 23.55 Confluente. 0.25 Recomandări din program.

Cel mai întins cimitir

Despre național-socialismul german istoria depune mărturie, în primul rând, lagărele de concentrare, amenajate astăzi ca muzee, care să aducă permanent aminte: Auschwitz, Bergen-Belsen, Dachau, Majdanek, Mathausen, Ravensbrück, Teresienstadt, Treblinka, Waldhausen și altele citeva. Nu au fost nici douăzeci, dar au avut o productivitate specific națională. Statisticile despre victimele lor variază în raport de la 1 la 3. Cele mai ridicate sînt în jur de 7 milioane, majoritatea fiind negermani, deci evrei, polonezi, cehi, francezi, țigani etc.

Opinia publică internațională a fost pusă deplin în fața acestei realități antiumane odată cu prăbușirea național-socialismului, iar abia acum la prăbușirea socialismului internațional(ist) iese greu, la iveală, universul concentraționar geamăn. Trebuie subliniat că el este primul născut. La apariția primelor Konzentrationen, sovieticii lucrau din plin cu Gulag (Administrația de stat a lagărelor). După război, odată cu apariția lagărului socialist, în interiorul cortinei de fier au fost create sute și sute de lagăre.

Generațiile actuale și viitoare de români nu trebuie să uite Jilava, Pitești, Oenele Mari, Tirgoș, Râmnicu Sărat, Onesti, Canal, Periprava, Miercurea Ciuc, Aiud, Gherla, Sighet, Lugoj și altele.

Precum la nemți, și la sovietici, frecvența lagărelor crește pe direcția N.E. Din multe sute merită să cităm câteva: Celeabinsk, Ivanovo, Sverdlovsk, Orenburg, Magnitogorsk, Tașkent, Ak-bulak, Karaganda, Bratsk, Verhoiansk, Norilsk, Vorkuta. Dacă milioanele de victime ale lagărelor naziste sînt de ordinul unităților, milioanele de victime

me ale gulagului sînt de ordinul zecilor. Cifrele merg spre 50—60. Dacă Hitler „-ar fi pierdut războiul, adevărul despre național-socialism ar fi ieșit, în mod sigur, la iveală tot atît de greu ca în situația socialismului lui Stalin. Avantaj de moment — Stalin, dar învinse popoarele!

Întrucît scopul lagărelor este antiuman ele au fost plasate în locuri izolate, iar cum rușii dispun de spații uriașe în est și nord, multe, foarte multe se află în regiuni cu climat excesiv de rece, care a concurat din plin condițiile excesiv de grele de locuit, de hrană și de muncă. Precum la naști și la comuniști: cei mai mulți dintre cei care au fost trecuți pe poarta lagărului n-au mai ieșit decît pe lumea cealaltă. Repede, cei din cimitirul de lagăr au ajuns mai numeroși decît cei din barăcile lagărului. Perioada scurtă sau inexistentă de dezgheț superficial în solul din nordul siberian înghețat (merlota), pînă la 300 m adîncime a lămpedit putrezirea cadavrelor. Astfel, cimitirele erau într-o extindere continuă, an după an, hectare după hectare.

În ultimele două veri, familii, în special din țările baltice, au reușit să-și identifice morții și să-i aducă acasă, după ce stătuseră la congelat, unii dintre ei chiar 50 de ani, în solul veșnic înghețat de la Norilsk, de la Vorkuta, sau din alte zeci de lagăre de dincolo de cercul polar.

VORKUTA, este situată la extremitatea nordică a Munților Urali, în apropierea Oceanului Înghețat. Zăcămintele de cărbuni au fost date în exploatare în vremea lui Stalin. A fost creat în acest scop un lagăr de concentrare, care apoi a fost extins la dimensiunile unui oraș. A devenit un oraș închis, precum altele a-

proximativ două sute. În cei mai mulți ani, zăpada nu se topește nici în iulie și august, noaptea polară se lasă la sfîrșitul lui septembrie, soarele răsare de pe la jumătatea lui martie, iar temperatura medie a lui ianuarie este de —52° C. La Vorkuta au fost duși ruși din toate categoriile sociale, acuzați de atitudine antisovietică, baltici, germani, români din Basarabia și Bucovina, ucrainieni, caucazieni, iar mai tirziu prizonieri de război — germani, români, finlandezi, italieni. La moartea lui Stalin, lagărul de la Vorkuta a intrat în revoltă. Reprimarea s-a soldat cu victime evaluate între 10 și 15 mii. A fost nevoie de deplasarea la fața locului a tovarășului Malenkov. (Vă amintim de deplasarea în Valea Jiului, în 1977, a tovarășilor Ilie Verdeț și N. Ceaușescu?). Au fost obținute totuși minime îmbunătățiri ale condițiilor de muncă și de viață. Peste doi ani, în 1955, cancelarul R.F. Germania, Konrad Adenauer vizitează Moscova și obține eliberarea prizonierilor de război: germani, italieni, finlandezi și români. Astfel, vreo 10 000 de supraviețuitori români au avut șansa să mai calce pămîntul patriei.

În cei 60 de ani de existență ai lagărului de la Vorkuta s-a ajuns la o performanță mondială. Cimitirul în care morții nu sînt doar înmormînați, ci puși la congelat, s-a extins încît cimitirele marilor metropole sînt măruntele. După cum au rămas piramidele, zidul chinezesc, apeductele, termele și drumurile romane, Partenonul și alte mii și mii de morminte ale trecerii prin istorie, după comunism rămîne cel mai întins cimitir!

Comunismul a avut într-adevăr ca țel omul, dar mort.

Ion UNGUREANU

INCURSIUNE PERICULOASĂ

Tyr — Acțiunea militară israeliană începută miercuri, a fost continuată în ziua următoare. Tancurile masate lîngă ceea ce israelienii numesc „centura de securitate“, au pătruns joi dimineața într-o expediție cu scopul anunțat de pedepsire, anihilare a pozițiilor șiite, de unde au fost trase 100 rachete Katiusa, care au lovit Galileea și locuri din nordul Israelului.

Salvele imprecise și neputincioase ale musulmanilor șiiti „Hezbollah“, au oferit Israelului, prilejul de a-și întări pozițiile de securitate. Pretextul este folosit numai pentru o ofensivă de pedepsire nu și de cucerire, au precizat oficialitățile israeliene, urmărindu-se distrugerea pozițiilor guerilelor musulmane de unde se lansau rachetele.

În cursul incursiunii, în care armata israeliană a pătruns circa 5 km în interiorul Liba-

nului de Sud, au fost ridicate baraje pe șosele, de către forțele de pace ale O.N.U. (UNIFIL), dar acestea au fost spulberate de buldozerele israeliene. Cînd soldații israelieni au ajuns față în față cu forțele O.N.U., la început a fost o luptă cu pumnii, după care a urmat un schimb de focuri, în cursul căroră au fost răniți 2 soldați ai O.N.U. (din Insulele Fidii). Incursiunea a fost condamnată de Liban, Iordania și Siria, ultima care are 30 000 militari staționați în Liban, anunțînd că va sprijini Libanul, dar neprecizînd cum.

Ierusalim — În alegerile preliminare din 19 februarie 1992, pentru al 13-lea Kneseth (Parlament). Shimon Peres — lider al Partidului Muncii, a fost înlocuit după 15 ani (34 la sută din voturi) de Ytzak Rabin (40,5 la sută din voturi), fost șef al armatei în '87 în timpul „războiului de 6 zile“.

fost ministru al apărării în '87 cînd a fost declanșată „Intifada“ palestiniană, apreciat prin măsurile de ordine luate, drept un dur, un politician pragmatic.

FLASH

• După 8 ore de convorbiri, miniștrii de externe din Azerbaidjan și Armenia, au cerut la Moscova sub medierea lui Kozirev (omologul lor, rus), încetarea focului în regiunea Nagorno-Karabakh (din Azerbaidjan, locuită de armeni) și deblocarea șoselelor. Persoane din anturajul președintelui Eltin au cerut trimiterea unei forțe de pace a O.N.U., asemănătoare celor din Iugoslavia, Cipru sau Liban, în enclava Nagorno-Karabakh. În cei 4 ani de ciocniri în această enclavă, au murit 1 000 de oameni.

• Cehoslovacia va participa cu 500 de militari, iar Polonia cu 900, la forța O.N.U. de menținere a păcii, în Iugoslavia.

• Honecker a primit aprobarea din partea autorităților ruse de a ieși din ambasada statului Chile, unde se află de la sfîrșitul anului trecut pentru a se sustrage extradării în Germania. Chile a acceptat să-i acorde azil politic, renunțînd la „pașaportul german“ care echivala cu o respingere. Fostul lider est-german, bolnav de cancer (80 ani) ar urgenta nevoie de spitalizare.

• Manfred Wörner (secretar general al N.A.T.O.) vizitează România în perioada 21—22 februarie a.c.

Rubrică de Emil PORIME